

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 15 mars 2013

190/2013

Statsrådets förordning om utvinningsavfall

Utfärdad i Helsingfors den 14 mars 2013

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av miljöskyddslagen (86/2000) och avfallslagen (646/2011):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på uppgörandet och verkställandet av en plan för hantering av utvinningsavfall, på anläggande, skötsel, stängning och eftervård av deponier för utvinningsavfall, på återvinning av utvinningsavfall i håligheter efter brytning samt på uppföljning, kontroll och övervakning av hanteringen av utvinningsavfall.

Bestämmelserna i 5 §, 6 § 1 mom., 9—11 § och 14 § tillämpas inte på utvinningsavfall som är inert avfall eller icke-förorenad jord eller som har uppkommit vid torvutvinning, om avfallet deponeras på en annan plats än en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *prospektering* provtagning, borrhning och grävning av provdiken samt annan med dessa jämförbar verksamhet som förbereder utvinning av substanser i berggrunden eller marken,

2) *anrikning* mekanisk, fysikalisk, biologisk, termisk eller kemisk behandling av mineraltillgångar, eller en kombination av dessa metoder, i syfte att utvinna mineral, inklusive ändring av partikelstorlek, klassering, separering, lakning och omanrikning av avfall; med anrikning avses dock inte smältning, inte andra uppvärmningsprocesser än kalkbränning och inte heller metallurgisk verksamhet,

3) *anrikningsavfall* fast eller slamartat avfall som återstår efter anrikning av mineral där värdefulla mineral skiljs från mindre värdefullt berg genom krossning, malning, storleksortering, flotation, annan fysikalisk-kemisk behandling eller annan separeringsprocess,

4) *inert avfall* utvinningsavfall som uppfyller de kriterier som avses i bilaga 1,

5) *icke-förorenad jord* organiska eller oorganiska substanser som lösgjorts från berg-

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG; (32006L0021); EGT nr L 102, 11.4.2006, s. 15

Kommissionens beslut 2009/335/EG (32009D0335); EGT nr L 101, 21.4.2009, s. 25

Kommissionens beslut 2009/337/EG (32009D0337); EGT nr L 102, 22.4.2009, s. 7

Kommissionens beslut 2009/358/EG (2009D0358); EGT nr L 110, 1.5.2009, s. 39

Kommissionens beslut 2009/359/EG (32009D0359); EGT nr L 110, 1.5.2009, s. 46

Kommissionens beslut 2009/360/EG (32009D0360); EGT nr L 110, 1.5.2009, s. 48

grundens eller markens ytlager och som befinns i naturtillstånd eller som inte innehåller sådana skadliga ämnen som kan medföra förorening av miljön eller risk för detta,

6) *lakvatten* vätska som perkolerar genom det deponerade avfallet och släpps ut från eller samlas upp i en deponi, inbegripet förorenat avrinningsvatten, som kan ha skadliga effekter på miljön om det inte behandlas på lämpligt sätt,

7) *deponi för utvinningsavfall* ett område i anslutning till produktionsplatsen där utvinningsavfall i fast eller flytande form eller i suspension som uppstår på platsen deponeras,

8) *deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka* en deponi för utvinningsavfall som uppfyller de kriterier som avses i bilaga 2.

Som en i 1 mom. 7 punkten avsedd deponi för utvinningsavfall betraktas inte ett område i anslutning till mark- och vattenbyggnadsverksamhet där man deponerar utvinningsavfall som uppkommer vid stenbrytning och stenkrossning som har samband med verksamheten. Som en deponi för utvinningsavfall betraktas inte heller en hålighet efter brytning som i istandsättnings- eller konstruktionssyfte återfylls med utvinningsavfall som uppkommit vid verksamheten. Om det inte är fråga om ett område som medför risk för storolycka, betraktas inte som en deponi för utvinningsavfall ett område där det

a) för kortare tid än tre år deponeras icke-förorenad jord, inert avfall eller utvinningsavfall som uppkommer i samband med prospektering eller vid torvutvinning och som inte är farligt avfall,

b) för kortare tid än ett år deponeras annat utvinningsavfall än det som avses i underpunkt a och som inte är farligt avfall.

3 §

Målen för planen för hantering av utvinningsavfall

När en plan för hantering av utvinningsavfall görs upp ska följande beaktas:

1) vid planeringen av verksamheten och i valet av brytnings- och anrikningsmetoder ska verksamhetens verkningar för avfallshanteringen utredas,

2) de fysikalisk-kemiska förändringarna i utvinningsavfallet under verksamheten ska bedömas under olika förhållanden,

3) utvinningsavfallet ska återföras till en gruva, ett stenbrott eller en annan täktplats, om detta är tekniskt och ekonomiskt möjligt och om det inte orsakar förorening av miljön som annars är förbjuden,

4) ytjorden ska läggas tillbaka i täktområdet eller återvinnas någon annanstans efter det att verksamheten har lagts ned,

5) vid anrikningen av mineraler ska man använda kemikalier som medför så liten risk för miljön som möjligt,

6) möjligheterna att återvinna utvinningsavfallet ska utredas,

7) framtida behov av att bortskaffa utvinningsavfallet ska utredas i samband med planeringen av deponierna,

8) deponier för utvinningsavfall ska planeras och anläggas så att de kräver så lite uppföljning, kontroll, övervakning och skötsel som möjligt efter det att verksamheten har lagts ned,

9) skadliga miljökonsekvenser av verksamheten på såväl kort som lång sikt ska förebyggas så effektivt som möjligt,

10) den geotekniska stabiliteten hos lager, upplag, dammar och andra deponier för utvinningsavfall som anknyter till verksamheten och som når högre upp än den ursprungliga markytan ska tryggas.

4 §

Innehållet i planen för hantering av utvinningsavfall

Planen för hantering av utvinningsavfall ska innehålla

1) en redogörelse för det utvinningsavfall som uppkommer vid verksamheten och dess egenskaper i enlighet med bilaga 3,

2) en bedömning av den totala mängden utvinningsavfall, en beskrivning av återvinningen och bortskaffandet av avfallet samt uppgifter om återvinning av avfallet i tomma gruvor eller håligheter efter brytning,

3) en redogörelse för deponin för utvinningsavfall och dess omgivning samt över huruvida deponin klassificeras som en deponi som medför risk för storolycka eller som en annan deponi för utvinningsavfall,

4) beroende på klassificeringen av deponin för utvinningsavfall antingen uppgifter om de säkerhetsprinciper, det säkerhetsledningssystem och den interna räddningsplan som utarbetats med tanke på avvärjandet av en storolycka, eller en annan utredning över olycksrisken,

5) en redogörelse för markens, vattendragens och grundvattnets tillstånd vid deponin för utvinningsavfall och på ett sådant närområde som avfallet kan belasta,

6) uppgifter om vilka konsekvenser utvinningsavfallet och deponin för utvinningsavfall har för miljön,

7) uppgifter om planerade åtgärder i syfte att förebygga förorening av mark, vattendrag, grundvatten och luft och annan påverkan under verksamheten och efter det att den har lagts ned,

8) en redogörelse för uppföljningen och kontrollen under verksamheten och efter det att den har lagts ned,

9) uppgifter om nedläggning av verksamheten, stängning och eftervård av deponin för utvinningsavfall samt om uppföljning och kontroll i samband därmed.

Den myndighet som behandlar planen för hantering av utvinningsavfall kan utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kräva att det i planen lämnas andra uppgifter som behövs för bedömningen av huruvida minskningen av utvinningsavfallets mängd och skadlighet och återvinningen och bortskaffandet av avfallet ordnas på ett sätt som överensstämmer med miljöskyddslagen (86/2000) och avfallslagen (646/2011) och med denna förordning.

5 §

Avvärjande av risken för och olägenheter i samband med storolyckor

När en handling innehållande säkerhetsprinciperna, ett säkerhetsledningssystem och en intern räddningsplan för en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka utarbetas och verkställs, och när man informerar om säkerhetsåtgärder ska de principer och krav som fastställs i bilaga 4 iaktas. I den interna räddningsplanen ska den

riskutredning och andra utredningar enligt dammsäkerhetslagen (494/2009) som gjorts i syfte att bedöma säkerheten vid dammarna på deponiområdet beaktas. Räddningsplanen ska vid behov uppdateras så att den stämmer överens med förändrade situationer och omständigheter.

När en storolycka inträffar ska verksamhetsutövaren omedelbart ge tillsynsmyndigheten och räddningsmyndigheten den information som behövs för att minimera följderna för människors hälsa och bedöma och minimera omfattningen av alla faktiska eller potentiella miljöskador.

Miljötillståndsmyndigheten ska begära ett utlåtande om den interna räddningsplanen av räddningsmyndigheten och vid behov av dammsäkerhetsmyndigheten. Tillståndsmyndigheten ska lämna tillståndsbeslutet och andra handlingar som bifogas ansökan och som gäller räddningsplanen till räddningsmyndigheten och dammsäkerhetsmyndigheten för att de ska kunna beakta dem i den planering som gäller deras verksamhetsområde. Tillsynsmyndigheten ska dessutom se till att de justeringar som gjorts i den interna räddningsplanen lämnas till räddningsmyndigheten och dammsäkerhetsmyndigheten.

I miljötillståndet ska det bestämmas hur den interna räddningsplanen ska uppdateras och hur justeringarna av planen ska meddelas tillsynsmyndigheten.

6 §

Allmänna krav som gäller verksamhetsutövare för deponier för utvinningsavfall

Verksamhetsutövaren ska följa den tekniska utvecklingen i fråga om anläggandet och skötseln av deponier för utvinningsavfall och vid behov se till att deponipersonalen får tillräcklig utbildning och att personalens kompetens säkerställs.

Bestämmelser om den ansvariga personen för en deponi för utvinningsavfall finns i 141 § i avfallslagen och 103 b § 3 mom. i miljöskyddslagen. Den ansvariga personen ska uppges för tillsynsmyndigheten.

7 §

Anläggande och skötsel av en deponi för utvinningsavfall

En deponi för utvinningsavfall ska anläggas och skötas så, att

1) deponin med beaktande av deponiområdets läge och områdets geologiska, hydrologiska, hydrogeologiska och geotekniska egenskaper inte orsakar förorening av mark, vattendrag, grundvatten eller luft och inte heller annan förorening av miljön eller risk för detta,

2) deponin inte ens på lång sikt, med beaktande av det lakvatten och annat avloppsvatten som bildas samt erosionen, orsakar förorening av miljön eller risk för detta,

3) deponins fysiska stabilitet tryggas och förorening av miljön och landskapspåverkan förebyggs genom ändamålsenliga strukturer och genom att skötsel och underhåll genomförs planmässigt,

4) deponin följs upp och kontrolleras planmässigt och av kompetent personal, och att de åtgärder som behövs vidtas om deponiområdet inte är tillräckligt stabilt eller om det medför förorening av miljön eller risk för detta,

5) marken vid deponiområdet och i dess omgivning vid behov saneras eller istandsätts på något annat sätt,

6) korrekta åtgärder vidtas för att stänga deponin och sörja för dess eftervård.

8 §

Hantering av den miljöbelastning som deponier för utvinningsavfall medför

Verksamhetsutövaren för en deponi för utvinningsavfall ska

1) bedöma mängden av det lakvatten och annat avloppsvatten som bildas av utvinningsavfallet och koncentrationen av föroreningar i vattnet samt fastställa deponins vattenbalans under verksamheten och efter det att deponin har stängts,

2) förebygga att utvinningsavfallet förorenar mark, vattendrag och grundvatten samt förebygga att det bildas lakvatten och annat avloppsvatten och att avfallet belastar vatten,

3) effektivt samla upp och behandla det lakvatten och annat avloppsvatten som bildas på deponiområdet,

4) förebygga stoft- och gasutsläpp från deponin.

I miljötillståndet eller i det beslut som meddelats med anledning av anmälan kan det bestämmas att skyldigheten enligt 1 mom. 3 punkten inte behöver iakttas, om verksamhetsutövaren på basis av en helhetsbedömning av miljöriskerna på ett tillförlitligt sätt visar att deponin för utvinningsavfall inte kan medföra förorening av mark, vattendrag eller grundvatten eller annan förorening av miljön eller risk för detta.

Utvinningsavfall i fast eller flytande form eller i suspension får inte deponeras eller lakvatten eller annat avloppsvatten ledas ut i vattendrag så, att detta medför en överskridning av miljö kvalitetsnormerna enligt statsrådets förordning om ämnen som är farliga och skadliga för vattenmiljön (1022/2006) eller betydande förorening av vattendrag på det sätt som avses i 50 § 2 mom. i miljöskyddslagen.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på icke-förorenad jord eller på utvinningsavfall som uppkommer i samband med torvutvinning eller prospektering och som inte är farligt avfall, om det i den plan för hantering av utvinningsavfall som gäller verksamheten på ett tillförlitligt sätt visas att deponin för utvinningsavfallet inte kan medföra förorening av miljön eller risk för detta eller medföra olyckor, och att man i verksamheten iakttar de allmänna skyldigheterna och principerna enligt 2 kap. i avfallslagen. I fråga om utvinningsavfall som uppkommer av prospektering av olja och andra evaporiter än gips och anhydrit tillämpas emellertid bestämmelserna i 1 mom.

Vad som bestäms i 1—3 mom. ska iakttas också när utvinningsavfall placeras i håligheter efter brytning som sätts under vatten när verksamheten har lagts ned.

9 §

Särskilda krav på deponier för utvinningsavfall som innehåller cyanid

Verksamhetsutövaren ska se till att kon-

centrationen av svagt syralöslig cyanid på deponiområdet för utvinningsavfall minskas till lägsta möjliga nivå med hjälp av bästa möjliga teknik.

Koncentrationen av svagt syralöslig cyanid i anrikningsavfall får vara högst 0,001 viktprocent på den plats där avfallet placeras och överförs till en deponi för utvinningsavfall.

I miljötillståndet ska det bestämmas om strängare krav beträffande koncentrationen av svagt syralöslig cyanid än vad som föreskrivs i 2 mom., om verksamheten kan medföra förorening av miljön eller risk för detta. Sådana bestämmelser behöver emellertid inte meddelas om verksamhetsutövaren på basis av en helhetsbedömning av miljöriskerna på ett tillförlitligt sätt visar att verksamheten inte orsakar sådana följder som nämns ovan.

10 §

Säkerhet som ska ställas för en deponi för utvinningsavfall

Vid bedömning av beloppet av en säkerhet för en deponi för utvinningsavfall ska klassificeringen av deponin, det deponerade avfallets beskaffenhet, den framtida användningen av markområdet och andra omständigheter som upptas i bilaga 5 beaktas, utöver vad som föreskrivs i 43 b § i miljöskyddslagen. Dessutom ska det beaktas att de åtgärder som säkerheten avses täcka bedöms eller vidtas av någon annan än verksamhetsutövaren eller en myndighet.

11 §

Förebyggande av förorening av miljön och av olyckor

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål och senast inom 48 timmar informera tillsynsmyndigheten om sådana omständigheter som uppdagats vid uppföljningen och kontrollen av verksamheten och som sannolikt kan påverka stabiliteten hos en deponi för utvinningsavfall samt om andra omständigheter som kan medföra förorening av miljön eller risk för detta eller som kan medföra olyckor.

Verksamhetsutövaren ska vid behov vidta

åtgärder i enlighet med den interna räddningsplanen för att förebygga olyckor eller förorening av miljön.

12 §

Uppföljning och kontroll av deponier för utvinningsavfall

Bestämmelser om verksamhetsutövarens skyldighet att lägga fram en plan för uppföljningen och kontrollen av avfallsbehandlingen på en deponi för utvinningsavfall, följa upp och kontrollera verksamheten samt föra bok över avfallet finns i 118—120 § i avfallslagen. Uppgifterna om uppföljning och kontroll ska förvaras tillsammans med tillståndshandlingarna.

Uppgifter som gäller uppföljning och kontroll av en deponi för utvinningsavfall ska lämnas till tillsynsmyndigheten på det sätt som bestäms i miljötillståndet. Uppgifterna ska dock lämnas åtminstone en gång om året.

Bestämmelser om skyldighet att anmäla om byte av verksamhetsutövare för en deponi för utvinningsavfall finns i 81 § i miljöskyddslagen. Verksamhetsutövaren ska överlämna den bokföring som gäller uppföljningen och kontrollen av verksamheten till den nya verksamhetsutövaren.

13 §

Tillsyn över deponier för utvinningsavfall

För att kontrollera att villkoren i tillståndet följs ska tillsynsmyndigheten inspektera en deponi för utvinningsavfall som beviljats miljötillstånd innan avfallet börjar deponeras, och verkställa regelbundna inspektioner efter att verksamheten har inletts eller deponin har stängts.

Bestämmelser om de villkor som miljötillståndet ska förenas med när det gäller planen om uppföljning och kontroll av deponin för utvinningsavfall och iakttagandet av planen samt rapporteringen av resultaten från uppföljningen och kontrollen till tillsynsmyndigheten finns i 46 § i miljöskyddslagen.

För att tillförlitligheten hos uppgifterna om kontroll och uppföljning ska kunna säkerställas får det ställas krav på att mätningar och

andra undersökningar utförs av en sakkunnig utan bindningar till verksamhetsutövaren.

14 §

Stängning och eftervård av deponier för utvinningsavfall

Bestämmelser om stängning av en deponi för utvinningsavfall och de eftervårdsåtgärder som vidtas efter stängningen meddelas i miljötillståndet eller i ett beslut som meddelas med stöd av 90 § 3 mom. i miljöskyddslagen. En deponi ska betraktas som stängd när tillsynsmyndigheten har inspekterat deponin och godkänt stängningen, efter att ha konstaterat att både deponin och det markområde som har påverkats av deponin har återställts i ett tillfredsställande skick och att villkoren i tillståndet har iakttagits.

Verksamhetsutövaren ska se till att de strukturer som behövs för att hantera en sådan deponi för utvinningsavfall som stängts och för att hantera miljöbelastningen från den bevaras och övervakas, att kontroll kan verkställas och vid behov att överloppsrännor och bräddavlopp är i bruk och hålls rena. Verksamhetsutövaren ska också utan dröjsmål informera tillsynsmyndigheten om farliga situationer och vidta åtgärder för att förebygga olyckor eller förorening av miljön med iakttagande av vad som bestäms i 11 § och i 12 § 2 mom.

Verksamhetsutövaren ansvarar för den eftervård som krävs efter stängningen av deponin för utvinningsavfall samt för uppföljning och kontroll i samband därmed under så lång tid det behövs för att säkerställa att deponin inte medför förorening av miljön eller risk för detta, att den är stabil och varaktigt har anpassats till landskapet, att den inte medför olycksrisker och att miljöbelastningen från deponin eller yt- eller grundvattnets tillstånd i det område som påverkas av deponin inte längre behöver kontrolleras.

15 §

Register över deponier för utvinningsavfall som stängts

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska re-

gistrera uppgifter om deponier för utvinningsavfall som stängts eller övergivits och som medför allvarlig förorening av miljön eller risk för sådan i datasystemet för miljö-
vårdsinformation. Registret över deponier ska uppdateras regelbundet. Relevanta uppgifter ska publiceras i elektroniskt format.

16 §

Återvinning av utvinningsavfall i stenbrott

Om utvinningsavfall som uppkommit i verksamheten i istandsättnings- eller konstruktionssyfte återförs till en hållighet efter brytning ska verksamhetsutövaren se till att

1) avfallet deponeras på ett sätt som säkerställer geoteknisk stabilitet med iakttagande av vad som bestäms i 7 §,

2) avfallet deponeras så att det inte medför förorening av mark, vattendrag eller grundvatten och att det i fråga om verksamheten iakttas vad som bestäms i 8 § 1 mom.,

3) verksamheten följs upp och kontrolleras med iakttagande av vad som bestäms i 14 § 2 och 3 mom.

17 §

Uppföljning av genomförandet

Finlands miljöcentral ska, i enlighet med artikel 18.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG om hantering av avfall från utvinningsindustrin och om ändring av direktiv 2004/35/EG, vart tredje år sammanställa en rapport för Europeiska kommissionen om genomförandet av direktivet i Finland. Miljöcentralen ska dessutom årligen i enlighet med artikel 18.2 och artikel 22.1 led a i det direktivet förse kommissionen med information om de händelser som verksamhetsutövarna anmäler enligt 11 § och 14 § 2 mom.

Tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål lämna de uppgifter som verksamhetsutövarna har anmält och som avses i 1 mom. till Finlands miljöcentral.

18 §

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2013.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning om utvinningsavfall (379/2008).

Denna förordning tillämpas inte på deponier för utvinningsavfall som har stängts i enlighet med gällande lag före den 13 juni 2008.

Bestämmelserna i 3—6 § samt 9 och 10 § tillämpas inte om det före den 13 juni 2008 i miljötillståndet eller i motsvarande tillstånd för en deponi för utvinningsavfall har be-

stämts om stängning eller en ansökan om detta har gjorts senast den 1 juli 2008, och om utvinningsavfall inte har mottagits på deponin efter den 30 april 2006 och deponin faktiskt stängts senast den 31 december 2010.

Bestämmelsen i 9 § 2 mom. om koncentrationen av svagt syralöslig cyanid i utvinningsavfall tillämpas från och med den 1 maj 2018. Koncentrationen i fråga får dock inte efter ikraftträdandet av denna förordning vara större än 0,0025 viktprocent.

Förordningens 10 § tillämpas från och med den 1 maj 2014. Om miljötillstånd för verksamheten söks före nämnda datum, ska denna förordning tillämpas vid tillståndsprövningen.

Helsingfors den 14 mars 2013

Miljöminister *Ville Niinistö*

Miljöråd Klaus Pfister

Klassificering av utvinningsavfall som inert avfall

1. I denna bilaga fastställs de kriterier som ska uppfyllas för att utvinningsavfall ska klassificeras som inert avfall. Klassificeringen ska göras i samband med karakteriseringen av avfallet enligt bilaga 3 till denna förordning genom tillämpning av informationskällor som förutsätts i den bilagan.

2. Avfall anses som inert avfall enligt 2 § 1 mom. 4 punkten, om följande kriterier uppfylls på kort och på lång sikt:

a) avfallet kommer inte att genomgå nedbrytning eller upplösning eller annan betydande förändring som kan medföra fara eller olägenhet för miljön eller för människors hälsa,

b) avfallet har en maximihalt sulfidsvavel på

– högst 0,1 procent eller

– högst 1 procent och en neutraliseringspotentialskvot, definierad som kvoten mellan neutraliseringspotentialen och syrapotentialen och fastställd genom den statistiska testmetoden EN 15875, som är större än 3,

c) avfallet medför ingen risk för självantändning och kan inte brinna,

d) halten av ämnen i avfallet som är potentiellt skadliga för miljön eller människors hälsa (särskilt arsen, kadmium, kobolt, krom, koppar, kvicksilver, molybden, nickel, bly, vanadin och zink), även i avfallens finfraktion ensam, är så låg att den utgör en obetydlig risk för miljön och människors hälsa, både på kort och på lång sikt,

– halten av nämnda ämnen anses vara tillräckligt låg för att utgöra en obetydlig risk för miljön eller hälsan, om den inte överstiger de tröskelvärden eller de bakgrundskoncentrationer för marken i omgivningen kring området som avses i statsrådets förordning om bedömning av markens föroreningsgrad och saneringsbehovet (214/2007) och som förutsätter en sådan bedömning,

e) avfallet är i praktiken fritt från ämnen som används vid utvinning och anrikning och som kan medföra fara eller skada för miljön eller för människors hälsa.

3. Avfall kan anses vara inert avfall utan särskild testning om man utgående från befintliga uppgifter eller giltiga förfaranden eller system på ett tillförlitligt sätt visar för den behöriga myndigheten att kriterierna i punkt 2 har beaktats i tillräcklig mån och är uppfyllda.

*Bilaga 2***Klassificering som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka**

I denna bilaga fastställs de förfaranden och gränsvärden som ska följas vid klassificeringen av en deponi för utvinningsavfall som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka utgående från följande faktorer:

- fara för miljön eller människors hälsa som anknyter till deponins strukturella stabilitet eller till felaktig verksamhet,
- mängden farligt avfall som deponeras på deponin eller
- mängden hälso- eller miljöfarliga kemikalier som deponeras på deponin.

En utredning över klassificeringen av deponin med avseende på olycksriskerna ska ingå i planen för hantering av utvinningsavfall. Om det sker väsentliga förändringar i verksamheten ska klassificeringen ses över. Klassificeringen ska även alltid ses över i slutet av driftsfasen för en deponi.

Punkterna B och C tillämpas inte på deponier där endast inert avfall eller icke-förorenad jord deponeras.

I denna bilaga avses med

1) *en deponis strukturella stabilitet* dess förmåga att planenligt behålla avfallet inom deponins gränser med beaktande av alla tänkbara skador på deponin i fråga; vid bedömningen av konsekvenserna av en försämrad stabilitet ska man beakta de omedelbara effekterna av substanser som sprids från deponiområdet till följd av en skada och de kortsiktiga och långsiktiga effekter som en skada kan förorsaka;

2) *felaktig verksamhet* åtgärder som kan föranleda storolycka, inbegripet bristande funktion hos miljöskyddsåtgärder och felaktig eller otillräcklig utformning; vid bedömningen av utsläpp av föroreningar till följd av felaktig verksamhet ska man beakta effekterna av såväl kortvariga som långvariga utsläpp under verksamheten och eftervården; bedömningen ska omfatta en uppskattning av den potentiella fara som deponiområden som innehåller reaktivt avfall utgör, oavsett om avfallet klassificeras som farligt avfall eller annat avfall.

A. Fara som anknyter till en deponis strukturella stabilitet eller till felaktig verksamhet

1. En deponi ska klassificeras som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka, om de förutsägbara konsekvenserna på kort och lång sikt av skador som beror på en försämring av deponins strukturella stabilitet eller felaktig verksamhet, med beaktande av deponins hela livscykel och även eftervården, kan leda till följande:

- synnerligen stor fara för människors liv,
- allvarlig fara för människors hälsa,
- allvarlig fara för miljön.

2. Konsekvenserna av en skada som beror på en försämring av deponins strukturella stabilitet eller på felaktig verksamhet ska bedömas enligt följande:

a) Faran för människors liv och faran för människors hälsa anses vara obetydlig eller inte allvarlig, om det inom det område som kan påverkas permanent eller under längre perioder inte förväntas finnas andra människor än de anställda som ansvarar för deponiverksamheten. En skada som leder till arbetsoförmåga eller längre perioder av dålig hälsa ska anses vara allvarlig fara för människors hälsa.

- b) Faran för miljön anses inte vara allvarlig, om
- den potentiella föroreningskällan kraftigt avtar i styrka inom en kort tidsperiod,

– en störning i deponiverksamheten eller en skada inte leder till permanent eller långvarig fara eller skada för miljön,

– den drabbade miljön kan återställas genom ringa sanerings- och återställningsåtgärder.

c) När man fastställer faran för människors liv och faran för människors hälsa eller för miljön, ska de specifika utvärderingarna av hur omfattande de potentiella konsekvenserna är ske inom ramen för kedjan "källa-exponeringsväg-mottagare". Om det saknas en väg mellan källa och mottagare, ska deponin inte klassificeras som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka på grund av skador som beror på en försämring av deponins strukturella stabilitet eller felaktig verksamhet.

3. En försämring av den strukturella stabiliteten hos en deponi för anrikningsavfall ska anses utgöra ett hot mot människors liv, om nivån på det vatten eller slam som strömmar ut från området stiger till minst 70 cm ovanför marknivån eller om vattnets eller slammets strömningshastighet överskrider 0,5 m/s.

Vid bedömningen av faran för människors liv och faran för människors hälsa ska åtminstone följande faktorer beaktas:

– deponins storlek och egenskaper samt utformning,
– kvantiteten och kvaliteten på avfallet i deponin, inklusive avfallets fysikaliska och kemiska egenskaper,

– topografin vid området kring deponin, inklusive konstruktioner som förhindrar spridning av vatten eller slam,

– beräknad tid innan en potentiell flodvåg når områden där människor befinner sig,

– flodvågens utbredningshastighet,

– beräknad vatten- eller slamnivå och dess stighastighet,

– relevanta faktorer som är specifika för den aktuella deponin, t.ex. klimat och årlig variation i nederbörd, och som kan påverka faran för människors liv eller faran för människors hälsa.

4. Vid ras och skred i avfallshögar, ska avfallsmassors rörelse alltid anses utgöra ett sannolikt hot mot människors liv, om människor befinner sig inom räckhåll för dem.

Vid bedömningen av faran för människors liv och faran för människors hälsa ska åtminstone följande faktorer beaktas:

– deponins storlek och beskaffenhet samt utformning,
– kvantiteten och kvaliteten på avfallet i deponin, inklusive avfallets fysikaliska och kemiska egenskaper,

– avfallshögens släntlutning,

– förmågan att bygga upp grundvatten i avfallshögen,

– undergrundens stabilitet,

– topografin vid området kring deponin,

– närhet till vattendrag, konstruktioner och byggnader,

– hålligheter efter brytning,

– andra faktorer som är specifika för den aktuella deponin och som i betydande utsträckning kan bidra till den fara som deponin utgör.

B. Mängden farligt avfall som deponeras på en deponi

1. En bedömning av klassificeringen av en deponi, som baserar sig på mängden farligt avfall som deponeras, ska med tanke på olycksrisken göras enligt punkt 2 och 3 nedan utgående från viktförhållandet mellan den mängd farligt avfall och den totala mängd avfall som man avser

deponera där under deponins hela verksamhet. Mängden avfall som deponeras beräknas enligt torrsvikt.

2. Deponin ska klassificeras som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka utgående från den mängd farligt avfall som deponeras där, om det viktförhållande som avses i punkt 1

- a) överstiger 50 procent eller
- b) ligger mellan 5 och 50 procent.

En deponi som avses ovan i punkt 2b ska emellertid inte klassificeras som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka utgående från den mängd farligt avfall som deponeras där, om klassificeringen konstateras sakna grund vid en riskbedömning av deponin i fråga. Riskbedömningen ska göras som en del av den klassificering som grundar sig på konsekvenserna av skador som beror på en försämring av deponins strukturella stabilitet eller felaktig verksamhet. Vid riskbedömningen ska särskild hänsyn tas till effekterna av det farliga avfallet.

3. En deponi ska inte klassificeras som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka utgående från den mängd farligt avfall som deponeras där, om viktförhållandet enligt punkt 1 är mindre än 5 procent.

C. Mängden hälso- eller miljöfarliga kemikalier som deponeras på en deponi

1. En bedömning av klassificeringen av en deponi, som baserar sig på mängden hälso- eller miljöfarliga kemikalier som använts i processen och som deponeras, ska med tanke på olycksrisken göras enligt punkt 2–4 nedan.

2. I fråga om en deponi för anrikningsavfall ska följande förfarande tillämpas:

a) En inventering ska göras av de ämnen och beredningar som används i processen och som därefter släpps ut med avfallsslammet till deponin för anrikningsavfall.

b) För varje år av den planerade verksamheten ska en uppskattning göras av de årliga mängder av alla ämnen och beredningar som används i processen.

c) För varje ämne och beredning ska det fastställas om ämnet eller beredningen är en sådan farlig kemikalie som avses i 11 § i kemikalielagen (744/1989).

d) För varje år av den planerade verksamheten ska den årliga ökningen av innehållet vatten (ΔQ_i) i deponin för anrikningsavfall beräknas vid stationära förhållanden enligt följande formel:

$$\Delta Q_i = (\Delta M_i / D) * P, \text{ där}$$

– ΔQ_i = årlig ökning av innehållet vatten i deponin för anrikningsavfall ($m^3/\text{år}$) under år "i",

– ΔM_i = årlig mängd anrikningsavfall som tillförs deponin (ton torrsvikt/år) under år "i",

– D = det deponerade anrikningsavfallets genomsnittliga torra skrymdensitet (ton/m^3) och

– P = det sedimenterade anrikningsavfallets genomsnittliga porositet (m^3/m^3) definierat som förhållandet mellan håligheternas volym och det sedimenterade anrikningsavfallets totala volym.

Om exakta uppgifter saknas om skrymdensitet och porositet, ska man använda standardvärden som är $D = 1,4 \text{ ton}/m^3$ ja $P = 0,5 \text{ m}^3/m^3$.

e) För varje farlig kemikalie som identifierats enligt punkt 2c, ska den maximala årskoncentrationen (C_{\max}) i anrikningsavfallets vattenfas uppskattas enligt följande formel:

$$C_{\max} = \text{maximum av förhållandet } S_i / \Delta Q, \text{ där:}$$

– S_i = årlig mängd av varje farlig kemikalie enligt definitionen i punkt 2c som tillförs deponin under år "i".

En deponi ska klassificeras som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för

storolycka, om anrikningsavfallets vattenfas anses vara en farlig kemikalie enligt 11 § i kemikalielagen utgående från den maximala årskoncentrationen (C_{\max}).

3. Klassificeringen av en deponi för anrikningsavfall, som var i bruk den 13 juni 2008, kan också basera sig på en direkt kemisk analys av det vatten och fasta avfall som finns på deponin. En deponi ska klassificeras som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka, om anrikningsavfallets vattenfas och dess innehåll anses vara en farlig kemikalie enligt 11 § i kemikalielagen.

4. I fråga om sådana lakningsanläggningar där metaller utvinns från malmupplag genom perkolerung av lakningslösningar, ska man undersöka förekomsten av farliga lakningskemikalier vid stängningen av anläggningen. Som underlag ska man använda uppgifter om de lakningskemikalier som använts och restkoncentrationen av dessa i lakvattnet efter avslutad lakningsprocess. En deponi ska klassificeras som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka, om lakvattnet anses vara en farlig kemikalie enligt 11 § i kemikalielagen.

Karakterisering av utvinningsavfall

Karakterisering av utvinningsavfall och insamling av information därom ska göras i enlighet med denna bilaga.

Den plan för hantering av utvinningsavfall som gäller verksamheten ska innehålla relevant information om avfallet.

A. Karakterisering av avfall

1. Karakteriseringen av avfall ska basera sig på följande information:
 - a) Bakgrundsinformation
 - Beskrivning av den planerade utvinningen och syftena med den.
 - Sammanställning med allmän information om
 - prospektering, utvinning och anrikning,
 - typ av utvinningsmetod och anrikningsprocess samt en beskrivning av dessa,
 - typ av slutprodukt.
 - b) Geologiska förhållanden för den fyndighet som ska exploateras
 - Identifiering av det avfall som uppkommer genom utvinningen och anrikningen med hjälp av relevant information om
 - typ av omgivande berggrund, dess kemiska och mineralogiska egenskaper, inbegripet hydrotermal omvandling av mineraliserat och ofyndigt berg,
 - typ av fyndighet, inbegripet mineraliserat berg,
 - typ av mineralisering, mineraliseringens kemiska och mineralogiska egenskaper, inbegripet fysikaliska egenskaper som densitet, porositet, partikelstorleksfördelning och vattenhalt, när det gäller mineral som utvinns, gångarter och hydrotermalt nybildade mineral,
 - fyndighetens storlek och geometri,
 - vittring och ytnära omvandling ur kemisk och mineralogisk synvinkel.
 - c) Typ av avfall och planerad återvinning eller planerat bortskaffande av det
 - Beskrivning av alla typer av avfall som uppkommer i prospekterings-, utvinnings- och anrikningsverksamheten, inbegripet avbaningsmassor, gråberg och anrikningsavfall, med hjälp av information om
 - avfallets ursprung på utvinningsplatsen och den process som ger upphov till avfallet, t.ex. prospektering, utvinning, krossning och anrikning,
 - avfallsmängd,
 - transportsystemet för avfall,
 - de kemikalier som används vid anrikningen,
 - klassificering av avfallet enligt den avfallsförteckning som avses i 4 § i statsrådets förordning om avfall (179/2012), inbegripet avfallets farliga egenskaper enligt 3 § i den nämnda förordningen,
 - typ av avsedd deponi, slutlig exponeringsform för avfallet och metod för deponering av avfallet.
 - d) Avfallets geotekniska beteende
 - Identifiering av lämpliga parametrar för att bedöma avfallets väsentliga fysikaliska egenskaper med beaktande av typen av deponi.
 - Lämpliga parametrar som kan komma i fråga: granulometri, plasticitet, densitet, vattenhalt, kompakteringsgrad, skjuvhållfasthet, friktionsvinkel, permeabilitet, portal, kompressibilitet och konsolidering.
 - e) Avfallets geokemiska egenskaper och beteende

- Specificering av avfallets kemiska och mineralogiska egenskaper och av eventuella kemikalier och kemikalierester i avfallet.
- Uppskattning av lakvattnets kemiska egenskaper över tiden för alla avfallsslag, med beaktande av avsedd behandling, och särskilt
 - utlakning av metaller, oxianjoner och salter, genom pH-beroende lakttest, perkolationstest, test av tidsberoende utlakning och/eller andra lämpliga testmetoder,
 - när det gäller sulfidhaltigt avfall, statiska eller kinetiska test för att bestämma uppkomst av surt lakvatten och utlakning av metaller.

2. Avfall som klassificerats som inert avfall i enlighet med bilaga 1 till denna förordning ska endast genomgå relevanta delar av de geokemiska testerna i punkt 1e.

B. Insamling och utvärdering av information

1. Vid karakteriseringen av avfallet ska man använda befintliga undersökningar och studier som uppfyller de tekniska kraven i punkt A, inbegripet tillståndsuppgifter, geologiska undersökningar, information om liknande områden, förteckningar över inert avfall, lämpliga certifieringssystem samt europeiska eller nationella standarder för liknande material.

2. Kvaliteten och representativiteten hos all information ska utvärderas och eventuell saknad information ska identifieras.

3. Om sådan information som är nödvändig för karakteriseringen av avfallet saknas, ska en provtagningsplan upprättas enligt standard EN 14899 och prov tas i enlighet med planen. Provtagningsplanen ska, om så krävs, baseras på identifierad information, inbegripet

- syftet med datainsamlingen,
- testprogram och provtagningskrav,
- provtagningsställen, t.ex. borrhål, brytningsfronter, bandtransportörer, avfallshögar, depoiner för anrikningsavfall, eller andra relevanta ställen,
- förfaranden och rekommendationer för provens antal, storlek, vikt, beskrivning och hantering.

Provtagningsresultatens tillförlitlighet och kvalitet ska utvärderas.

4. Resultaten av karakteriseringen ska utvärderas. Om ytterligare information krävs, ska denna samlas in med samma metod.

Säkerhetsprinciper för avvärjande av storolyckor, innehållet i den interna räddningsplanen och information som ska lämnas

A. Säkerhetsprinciperna och säkerhetsledningssystemet

I samband med att man utarbetar och genomför säkerhetsprinciper och ett säkerhetsledningssystem i syfte att avvärja storolyckor som deponier för utvinningsavfall kan orsaka ska följande beaktas:

1. Skriftliga säkerhetsprinciper som syftar till att avvärja storolyckor bör upprättas och innefatta de allmänna mål och strategier som verksamhetsutövaren har ställt upp för hantering av risken för storolyckor.

2. Säkerhetsledningssystemet bör omfatta den del av det allmänna systemet för ledning av verksamheten som består av organisationsplan, ansvarsfördelning, rutiner, tillvägagångssätt, metoder och resurser för att kunna fastställa och genomföra säkerhetsprinciperna för avvärjande av storolyckor. I beskrivningen ska anges namnet på den ansvariga personen för deponin för utvinningsavfall samt namnen på de personer som biträder denne och deras ansvarsområden.

3. Följande punkter ska behandlas inom ramen för säkerhetsledningssystemet:

a) organisation och personal: uppgifter och ansvarsfördelning för de anställda som deltar vid hanteringen av risker för storolyckor, på alla nivåer i organisationen, utbildningsbehoven för dessa anställda och utbildningens uppläggning, de anställdas deltagande och vid behov deltagande av personal med underleverantörskontrakt som arbetar inom deponiområdet,

b) identifiering och bedömning av riskerna för storolyckor: beslut om och införande av lämpliga metoder så att eventuella risker för storolyckor vid normal eller onormal drift systematiskt kan identifieras samt bedömning av sannolikheten för och svårighetsgraden av sådana olyckor,

c) styrning av funktionerna: införande av metoder för samt instruktioner om hur deponin och dess processer samt utrustningen kan drivas och underhållas under säkra förhållanden och om hur tillfälliga driftavbrott ska hanteras,

d) hantering av förändringar: beslut om och införande av metoder för planering av de ändringar som ska genomföras vid befintliga deponier eller för utformning av nya deponier,

e) planering inför nödsituationer: beslut om och införande av metoder som syftar till att identifiera förutsägbara nödsituationer genom systematisk analys, samt till att utforma, pröva och revidera räddningsplanerna så att sådana nödsituationer ska kunna hanteras,

f) resultatuppföljning: beslut om och införande av metoder som gör det möjligt att hela tiden utvärdera efterlevnaden av de mål som verksamhetsutövaren har ställt upp inom ramen för säkerhetsprinciperna för avvärjande av storolyckor och av säkerhetsledningssystemet samt införande av rutiner för undersökning och rättelse vid bristande efterlevnad; dessa bör inbegripa rutiner för anmälan av storolyckor eller olyckstillbud, särskilt då det brustit i skyddsåtgärderna, undersökning av storolyckor och olyckstillbud samt uppföljning med hjälp av tidigare erfarenheter,

g) utvärdering och översyn: beslut om och införande av metoder för systematisk och regelbunden utvärdering av säkerhetsprinciperna för avvärjande av storolyckor och av säkerhetsledningssystemets effektivitet och lämplighet samt en analys, dokumenterad av verksamhetens ledning, av säkerhetsprincipernas och säkerhetsledningssystemets nivå och deras uppdatering.

B. Innehållet i den interna räddningsplanen

En intern räddningsplan ska innehålla åtminstone följande:

1. Namn och befattning för de personer som ansvarar för
 - a) de interna räddningsinsatserna på deponin för utvinningsavfall och som har befogenhet att inleda dessa,
 - b) kontakten med de myndigheter som har ansvar för de externa räddningsplanerna.
2. En redogörelse för handlingen över säkerhetsprinciperna och för säkerhetsledningssystemet.
3. För varje förutsägbar situation ska det finnas en beskrivning av vilka åtgärder som ska vidtas för att olyckorna ska kunna hanteras, följderna av dem begränsas och uppkomna skador avhjälpas.
4. Åtgärder som syftar till att begränsa riskerna för de personer som befinner sig inom området, inbegripet varningssystem och anvisningar för hur personerna ska förfara vid varning.
5. Bedömning av olyckornas konsekvenser utanför deponiområdet.
6. Rutiner för information till räddningsmyndigheten om en inträffad olycka och redogörelse för den information som ska lämnas omedelbart och för det sätt på vilket mer detaljerad information ska lämnas så snart den blivit tillgänglig.
7. Åtgärder för att utbilda personalen och samordning av dessa åtgärder med insatserna inom den externa räddningstjänsten.
8. Rutiner för stödjande av insatser utanför deponiområdet.

C. Information som ska lämnas

Vid risk för storolycka ska åtminstone följande information kostnadsfritt lämnas till de personer och sammanslutningar som avses i 103 b § 4 mom. i miljöskyddslagen:

1. Verksamhetsutövarens namn samt placeringssort och adress för deponin för utvinningsavfall.
2. Namn och befattning för den person som lämnar informationen.
3. Bekräftelse av att miljöskyddslagen och denna förordning samt de tillståndsföreskrifter som utfärdats med stöd av dem ska iakttas vid deponiverksamheten och att den nödvändiga informationen om förebyggande av storolyckor har överlämnats till den behöriga myndigheten.
4. En redogörelse i enkla ordalag för hanteringen eller aktiviteterna vid deponin.
5. Vanliga eller generiska namn på eller allmän farlighetsklassificering av sådana ämnen och avfall i deponin som kan förorsaka risk för storolyckor samt uppgifter om deras viktigaste farliga egenskaper.

6. Allmänna upplysningar om riskerna för storolyckor, inbegripet möjliga följder av dessa olyckor för den omgivande befolkningen och miljön.

7. Adekvata och relevanta upplysningar om hur den berörda befolkningen kommer att varnas och hållas informerad i händelse av en storolycka.

8. Adekvata och relevanta upplysningar om vilka åtgärder den berörda befolkningen bör vidta och hur den ska förfara vid en storolycka.

9. Bekräftelse på att verksamhetsutövaren är skyldig att vidta lämpliga åtgärder på området och att särskilt kontakta räddningstjänsten, för att insatserna i samband med storolyckor ska vara ändamålsenliga och följderna av dem ska kunna begränsas.

10. Uppgifter om den externa räddningsplan som upprättats för att hantera alla följdverkningar utanför olycksområdet tillsammans med en uppmaning att följa alla instruktioner eller föreskrifter från räddningstjänsten när en olycka inträffar.

11. Uppgifter om var ytterligare relevant information finns att få, med beaktande av sekretessbestämmelser i lagstiftningen.

Bedömning av beloppet av en säkerhet för deponier för utvinningsavfall

Beloppet av den säkerhet som ska ställas för deponier för utvinningsavfall ska bedömas utgående från åtminstone följande uppgifter eller omständigheter:

1. Deponins sannolika miljökonsekvenser och konsekvenser för människors hälsa.
2. Behovet av återställande av deponin, inbegripet dess framtida användning.
3. Tillämpliga miljönormer och miljömässiga mål, inbegripet deponins fysiska stabilitet, minimikvalitetsnormer för mark och vatten och högsta tillåtna utsläppsnivåer för förorenande ämnen.
4. De tekniska åtgärder som krävs för att uppnå miljömässiga mål, i synnerhet sådana åtgärder som syftar till att säkerställa deponins stabilitet och begränsa miljöskadorna.
5. De åtgärder som krävs för att uppnå målen under och efter stängningen av deponin, inbegripet återställande av mark, eftervård och uppföljning om så behövs samt åtgärder för att återupprätta den biologiska mångfalden.
6. Beräknat tidsperspektiv för konsekvenserna och de mildrande åtgärder som krävs.
7. En opartisk och kvalificerad bedömning av de kostnader som föranleds av åtgärder för att säkerställa återställande av mark, stängning och eftervård av deponin inbegripet eventuell uppföljning och behandling av förorenande ämnen under eftervården. I bedömningen ska en oplanerad eller tidigarelagd stängning av deponin beaktas.